

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek, Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1899.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

XXVIII. évfolyam. 196. szám.

Hirdetési árak:

Egész évre ——— 12 ft.
Félévre ——— 6 :
Negyedévre ——— 3 :
Egy óra ——— 1 :
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével mindennap est 6 óráig.

Hétfő, augusztus 28

Közegészségügy.

Nagybecskerek, augusztus 28.

(—s.) Ámbár a közegészségügy olyan fontos kérdés mely örökösén aktuális, mégis a portugáliai pestis okozza, hogy most szélteben-hosszában mindenki csak a közegészségügyi mizériákkal foglalkozik.

Ugy látszik a mikor egy-egy ilyen veszedelmes járvány felüti a fejét, az érdekelt hatóságok mindig elkövetik obligát veszedelmes és lelkiismeretlen baklövéseiket.

Ez már a dolgok, azaz a hatóságok és járványok természetében rejlik.

Eleinte persze soha sem bizonyos, hogy csakugyan a legveszedelmesebb infekcióval kell-e számolni, másrészt a hivatalos konstatálással óriási érdekeket reszkiroznak, s így hatósági gyakorlatba ment titkolózni mindaddig míg lehet, mindaddig míg lehetséges lenne megmenteni a szomszédot s izolálni a bajt.

Ezt nem csak Portugáliában cselekedték volna így, de annyi bizonyos ha mi cselekedjük vala, hangos volna a világ Magyarország szidalmazásától s a magyar barbarizmus emlegetésétől.

Gondoskodnának róla a magyarországi román és szász diákok, kik a külföldi lapokba firkálnak, no meg Luegerék is odaát Bécsben.

Még Müller doktor martyriuma is ázsiai barbarizmusnak minősítettett volna, ha véletlenül nem Bécsben, de nálunk történik.

Különböztetést csak zárójel között, mert ha ellenfeleink nekünk erősebb mértékkel mérnek is rendszeren a megbotránkozásból hasonló esetekben, azért nálunk is van ám még rengeteg sok kívánni való a közegészségügy terén s néha bizony a legjobb akarat mellett is elemlegethetjük az ázsiai állapotokat.

Epen ezért ijeszt meg bennünket minden járvány, a mely Európa legtávolibb szélein felüti fejét, mert még át is ugorva a közbeeső tartományokat hozzánk okvetlenül ellátogat mind és kétszeres erővel grasszál.

Mégis a legutóbbi kolera járványoknak országszerte igen sokat köszönhetünk, mert csupán azóta s azok következtében létezik igazi közegészségügyünk, csak azóta s azok következtében javultak nálunk annyira a közegészségi viszonyok, hogy ma már talán a pestis behurcolástól sem kell túlságosan félnünk.

Emlékezhettünk, hogy a 86-iki kolera, mely a 84-iki touloni és marseilli kolera következtében került hozzánk, csak a fővárosban is micsoda állapotokról rántotta le a leplet.

A hatóság kénytelen volt száz meg száz embert kiköltöztetni az ocsmány, ronda tulsufolt lakásokból anélkül, hogy hajlékot adhatott volna nekik s azok a beálló hideg őszi esők elől a csatornába huzták meg magukat. — Ma mindez másképp van, a főváros tisztviselői s általában az egész ország közegészségügyét intéző közegei pontosan teljesítik kötelességüket, kiterjesztve gondosságukat a köztisztaságra, a fertőző betegek elkülönítésére, az élelmi cikkek ellenőrzésére, a lakásokra, lehetőleg a vízre stb. stb. Nagyobb városokban vannak járvány-kórházak, szükségbarakok, fertőtlenítő intézetek, szóval a mindenható és mindent felsegítő állam nálunk ebben a részben is teljesíti feladatát, csak egyet nem képes elérni és megcsinálni azt, hogy egyesek, különösen a nép szintén adózzék némileg a közegészségügynek a maga okosságával, tisztaságával és óvatosságával.

Ez azonban nehezebb kérdés mint hinnők. Nálunk még az intelligens emberek nagy része is a hygenikus belátás teljes

hiányában szenved, a nép pedig határozottan ellenszegül mindama tanácsnak és óvintézkedésnek, a melyeket járvány idején az orvosok fogyanatosítani akarnak.

Nagy bajunk nekünk igen sok helyen a víz, de ha kiüt a tifusz s az orvos egy faluban bizonyos kutakat letilt, legjobb esetben kinevetik érte s isszák tovább a fertőző vizet.

Az is napirenden van, hogy a kutakat a melléje ázott személgödör és trágyadomb fertőzi meg s ámbár ezt már hatóságilag is ellenőrzik, lehetetlen elérni, hogy ez meg ne történjék.

Az orvosi segítség népiünknel még mindig csak a haldoklónak jár ki, a kin már ugy sem lehet segíteni, a fertőző betegeket pedig csak ott különítik el, a hol a hatóság cselekszi meg.

Kolozsvárt, az ország legintelligensebb városában, a 93-iki kolera alatt a derék mentőknek formális harcokat kellett vívni, míg egy beteget a járvány kórházba tudtak szállítani s a nép eltagadta, elrejtette betegeit s a mellett dacára a figyelmeztető plakátoknak s a megnyitott közutaknak, itta a szüretlen Szamos vizet.

A pestis benn van Európában, Portugáliában, Oroszországban hivatalosan konstatálták, Olaszországban még tagadják egy darabig, nem valószínű azért, hogy hozzánk is beköszöntsön, de meg lehet.

Erre az esetre és különben is a modern hygenikus intézkedéseken kívül, üdvös lesz azoknak akik a néphöz közel állanak a népet felvilágosítani és kioktatni, mert az az egészség, melyet igen helyesen a kultuszminiszter a népiskolákban taníttatni rendelt a jövőben, csak a jövő generációra nézve lesz hasznos.

Többek között a néppárti politika helyett a nyájak pásztorai is egy kis okos hygeniára oktathatnák hiveiket.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Vadász-évad.

Egy ismerősöm, aki az ingyenmesterségnek kiváló híve és mivelője, egész határozottsággal állította a minap, hogy az angyalok is a menyországban minden vasárnap fiatal fogolypecsenyét esznek lencsepüree-vel. Hát bizony a gyöngye fogoly nem utolsó komédia; ismerem magam is — nem ugyan menyői körökben, de idelelenn e nyomorult sárteken — sok öreg vadászt, aki megveti a nyul-, öz- vagy szarvasgerincet, oda se néz a vadsértésroulade-nak, ellenben él-hal a gyöngye gábler finom melle husáért.

Dani bácsi, a nyugalmazott őbester, aki kitűnő vadász, szintén nagy tisztelője e pecsenyének. Julius utolsó napjaiban, a tilalmi idő vége felé már nap-nap után járja az öreg, bottal a kezében a vadászterületet. Eleinte azt hittem, hogy a nyügbe vert szenvedély hajtja ki a mezőre, hanem rájöttem, hogy a tapasztalt okos vadász furfangja, előre gondoskodása egyszerűen előzetes kémszemléket tartat vele.

Megleptem egy júliusvégi alkonyatkor a nyírfa-erdőn, amint az árokparton ülve mereven figyelt az ötvenholdas makkkrákás felé.

— Mire leskelődik, Dani bátyám?

Szólanul intett, hogy üljek melléje a puha gyöpre. Vagy egy negyedórát segitettem neki hallgatni, mikor egyszerre csak a félőles gazzal, kóróval, tuskével borított makkkrákás balsarkán megcsirren az öreg fogoly csikorgó hangja, hivatgatja megszállt csibéit. A következő pillanatban ugyanez a hang csaknem közvetlenül elöttünk; majd jobbról, közelebb, távolabb egymásután fölhangzik a hivatgató cserregés.

A Dani bácsi szemei ragyognak, botjával

mindig az új hang irányába dőfög és félhangon dörmögve olvas:

— Egy . . . kettő . . . négy . . . hat . . . nyolc . . .! Nyolc csapatom van, őcsém! — kiáltja végül diadalmasan. — Es még hozzá milyen csapatok! Tegnap alkonyatkor egyet fölriasztott valami fogolyéhes bestia, hát volt benne vagy harminc darab gyönyörű gábler, csaknem anyányiak már.

Csetentett a nyelvvel. Most már hát meg érttem, hogy miért járja az öreg a határt: az esti fogolykoncertek nyomán számbaveszi az állományt s mikor augusztus elsején a törvény leszedi a bilincset a vadász-kézről, kívülről tudja, hogy a terület melyik részén kiadós a fáradság.

Ime, ez idén egész határunkban leggazdagabb volt a makkkrákás s elseje után természetesen ideszólt az első puskás-vitézünk, kivitük magunkkal a kis kadétot is, aki most is merkedik a különbséggel a Mannlicher, meg a Lancaster között s az idén a legjobb kuncsaftja a puskapor áruló fűszeresnek.

Olyan a vadászatban az ilyen koca-jäger, mint a hazard-játékban a kezdő-kártyás. Rendszerint neki járt a legjobb kártya, de nem tud vele élni.

Most is alig hogy beállottunk, majd föl emelte a kadétot egy óriási csapat fogoly. A föl szállás robajától s a megriadt anyamadár rikácsoló hangjától eláll egy pillanatra a koca vadász szívverése, de aztán csak kapja a puskát s vaktában beledörrent majdnem egyszerre mind a két csővel a csapatba.

— Né, te, ne, — korholja Dani bácsi az ifjut. — Mire való ez a nagy sietség? Ereszd ki a csapatot, aztán célozz meg egyet belőle, az legalább biztosan esik, ha még nem másik kettő is vele. A öregit meg hagyjad menekülni, mert

ha azt kilövöd a csapatból, az apróságot összeszedi a vércse, kánya, meg a róka.

Kárbavesszett tanítás. A következő percben egy ökönyi süldőnyul ugrik meg a lába mellől és zig-zug futással keresi a menekülést a nagy füben. Hát nem elkapja a hév a kadétot és beledurrant a fü közé, letarolva jó darabon a száraz kórót s egész porfelhőt csapva fel a porhanyos talajból — A nyulacska szerencsére sértetlenül menekül, ellenben megnyikkan az öreg urnak Lord-kutyája, a melynek a bundájába belefurazkodott egypár szem 14-es sörét.

De már ennek fele sem tréfa! Dani bácsi holmi ragyogó csillagok és mennybeli szentek emlegetésével röviden megmagyarázza a kadétnak, hogy a nyulra még két hétig, a vadászkutyákra pedig örök időnkig érvényben marad a vadászati tilalom s azzal elkergeti őt, ki a vetett kukoricába, bókálzásek ott, a hol sem emberben, sem vizslában nem tehet kárt.

Es most előre! tiporjuk meg a makkkrákást. Junó és Lord, a két jó vizsla, mintha csak tudnák, hogy a kadét távoztával biztonságban van az irhájuk, gyönyörűen nyomoznak a sűrűben. A bogács-virág fehér pihéje belekapaszkodik a kutya bajuszába, szemöldéibe s bosszantja az orrát, amint egy tisztásra ér, nagyokat prüszszent, aztán keres tovább. Ahol a! Már nyomon is van mind a kettő.

Lesunyt fejjel, mereven kinyújtott farkkal megállva jelzi, hogy előtte a vad, majd óvatosan előbbre húzódik, mert a fogoly-csapat nyargal előtte, mint megannyi lovaskatona, nincs kedve fölrebbenni a nagy melegben. Csak hogy Junó se most foglyászik ám először s jól ismeri a vad praktikáját.

Abban hagyja a huzást, hirtelen kiugrik oldalt és egy kanyarulattal elébe kerül a futó csapatnak. Itt már nincs a szaladásban menek-

Felszólítás valamennyi torontálvármegyei köz- ségi és körjegyző urhoz.

Istenben boldogult örökemléktű véd-asszonyunk, Erzsébet királyné iránt viseltető kegyelet az „Örökimádás templomát“ óhajtja létesíteni, mely célra vármegyénk területén is általános gyűjtést eszközölünk.

Ismételten fölkérjük a községi és körjegyző urakat, hogy jelen hírlapi fölhívásunkra hozzánk haladéktalanul 2—3 ottani oly lelkes honleány nevét jelentsek be, kik hajlandók lennének önfeláldozó buzgósággal a helyi gyűjtés eszközését elfogadni, mely célra tőlünk a közvetlen megkeresés kapcsán számozott gyűjtőívet és esetleg perselyt is kapnának.

A vármegyei gyűjtő bizottság nevében:
Rónay Olga, Rónay Jenő,
elnök. elnök.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőz- és kádfürdő mindennap reggeli 6 órától esti 8 óráig nyitva van; hölgyek részére a gőzfürdő kedden és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon fél 6-tól 7 óráig este urak részére is. Naponta zuhany-fürdő.

— **Személyi hírek.** Báró Nikolics Feodor, v. b. t. t. és Babits József országgy. képviselő ma Nagy-Becskerekben tartózkodtak. — Reitter Oszkár rendőrkapitány szabadságáról visszaérkezett és átvette hivatalát.

— **Torontálvármegye közig. bizottsága** ma délelőtt tartotta meg rendes havi ülését. Az erről szóló tudósítást lapunk holnapi számában közöljük.

— **Helyettesítés.** Gesztessy János elhunyt zombolyai kir. körjegyző helyére a temesvári ügyvédi kamara Dr. Gémesi Imrét helyettesítette.

— **Ügyvédek a közigazgatásban.** A budapesti ügyvédi kamara panaszolta a belügyminiszternél, hogy a közigazgatási hatóságok az ügyvédeknek nem kézbesítik a vonatkozó határozatokat. A belügyminiszter körrendeletileg kérte a törvényhatóságoktól, hogy területükön mi ebben a tekintetben az eljárás és az ügyvédi kar jogos kérelme miképp volna teljesítendő.

— **A katonai egyenruhák viselése.** A belügyminiszter körrendeletileg felhívta a törvényhatóságokat, hogy szigorúan ellenőrizzék, hogy katonai egyenruházati cikkeket se az arra jogosulatlanok ne viselhessenek, se kereskedők ne árulhassanak. A kínél katonaruhát találnak, azt megbüntetik.

vés, szárnyra kell kelni hiába. Négy puskacsőből zuhog a serét a madárcsapat közé s kilenc darab gábler szárnyaszegetten, nagy puffanással potyog vissza a fű közé.

A kutyák ezalatt szedik össze a zsákmányt s a gyakorlott és szenvedélyes aportör vén Lord, a lövés eredményekre való tekintet nélkül, a hullott vadnak, két harmadát szolgáltatja be a gazdájának. Hja, a vizsla is akkor ér valamit, ha szemes.

Még egy-két fölvert csapattal diskurálgunk puskaszóval és ime nincs már üres akasztója a tarisznyának, mindegyikén csüng egy-egy csukott szemű, feketelábu fogoly, sőt némelyiken kettő, három is.

Pedig a hü vizsla megint áll.

Óhó! Ezuttal azonban nem fogoly-szag bántja az orrát; szemei zöldes fényben égnek, hátán fel van borzolva a szőr és a farkával ütemre csapkodja jobbra-balra a száraz kórót. Persze, hivatlan és jogtalan vadászokkéllégre akadunk, egy vén cirmos kandur gömbölyödik ott a széles lapu tövében. Nem röstelli a fáradtságot a tolvaj, hogy a várostól egy órányira kikujtorogjon egy kis fogolypecsenyére.

Egy durranás és a köteles rögtönítélet végre van hajtva. Még Junó ad kifejezést az ősi fajgyűlöletnek azzal, hogy a véres tetemet párszor feldobja a levegőbe és ezzel mára befejeztük a gyilkosságokat.

Az erdőszélen puha pázsit hív jó pihenőre. A fogolytetemen mindenekelőtt bizonyos szakáscsművészettel elegyes vadászmitét hajtatik végre, nehogy a nagy melegben romlásnak eredjen az izes hus.

Aztán a csöndes alkonyórán előkerül a tarisznyából egy kis szalonna, sonka, párisi, no meg kulacs is, telve jóféle somlaival. Anynyi tipródás után jól esik egy kis falatozás. A kadét is előkerül, üres kézzel ugyan, de olyan

— **Telefon Nagybecskerek és Budapest között.** A nagybecskereki közönség egy régi vágya teljesedésbe ment. Torontálvármegye közigi bizottsága kérelme folytán a kereskedelemügyi m. kir. miniszter elrendelte, hogy városunk távbeszélő hálózata a budapesti távbeszélő központtal köttessék össze a jövő hó elsejétől kezdve. Ebből folyólag úgy a távbeszélő előfizetők, mint mások is a mondott naptól Budapest, Arad, Esztergom, Győr, H.-M.-Vásárhely, Kecskemét, Komárom, Pozsony, Sopron, Szabadka, Székesfejérvár, Szombathely, Tata, Temesvár, Varsád és Zágráb városokkal, nemkülönben az osztrák területen fekvő állomásokkal, Bécs stb., valamint a budapesti központba bekapcsolt egyéb bel- és külföldi állomásokkal a szokásos díjért és pedig rendszeres beszélgetés 1 forint, sürgős 3 forint, beszélgethetnek. Bővebb felvilágosítással a postahivatal szolgál.

— **Egy nagybecskereki tanító nyugdíjazása.** Mint értesülünk a vallás- és közoktatásügyi miniszter elfogadta Brájjer Gyula, a községi iskolai tantestület dőnyjének nyugdíjaztatása iránti kérvényét, úgy hogy a jeles tanító már szept. 1-én megvált a közs. iskolától. Nagybecskerek város közönsége bizonyára sajnálattal fogja venni a derék tanterfű távozását, kiben a közs. iskola egyik legkitünőbb tanítóját veszíti el. Mert Brájjer Gyula 38 évi működése a valóban pedánsan pontos és hű kötelességtudás és a fáradtságot nem ismerő áldásos munkásság mintaképet tünteti fel. Csendesen, zajtalanul és szerényen haladt végig Brájjer Gyula hosszú pályáján és minden feltűnést kerülve csak iskolájának, családjának és polgártársai boldogításának szentelte működését. Az egyleti élet és a tanügyi irodalom terén is tevékeny munkásságot fejtett ki fiatalabb éveiben, de kiváló szakértelemről tanuskodó cikkei, ismert szerénységénél fogva, álnév alatt tette közzé, úgy hogy csak a hozzá legközelebb állók tudták, hogy tőle erednek. Eredményteljes tanítói működése mellett, különösen szívéllyessége és megnyerő, szelid modora az a miáltal megtalálta az utat mindenki szívéhez. Brájjer Gyulát tanítványai és kartársainak szeretete, polgártársainak nagybecsülése és hatóságának kitüntető elismerése kísérik nyugodalomba vonulásakor. Elvezze áldásos működésének e legméltóbb jutalmát még sokáig zavartalan boldogságban.

— **Kalanzi Szent József.** A piarista-rend megalapítójának névünepét tegnap a szokott fényvel ünnepelték Nagybecskereken. Hiszen annyian vagyunk e városban is, kik a kegyesrendi tanároknak köszönik neveltetésüket, hogy épen nem mondható csodának, ha ezen a napon zsufolásig megtelik a piaristák takaros temploma olyanokkal, kik ezen a kegyeleles szép ünnepen elzarándokolva az isten házába, lekönyörgik az ég áldását e rend buzgó tagjaira, kik ezer és ezer derék hazafit neveltek a magyar hazának. Tegnap 1/2 12 órakor volt az ünnepi mise, melyet Pakos János, kegyesrendi tanár mondott. Az isteni tisztelet fényét nagyban emelte Herr Odön tanár művészi orgonajátéka s a vezetése alatt álló kórus szabatos éneke. Egy órakor a kegyesrendi társasházban ünnepi ebéd volt, melyen a következő urak vettek részt: Zsáros Lajos kuriai bíró, törvényszéki elnök, Szabó Ferenc apát-plébános, Braun Vilmos p. ü. tanácsos, pénzügyigazgató, Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelő, dr. Grandjean József polgármester, Hadfy Döme kir. körjegyző, Franz I. L. a r. k. hitközség elnöke, Lauka Gusztáv koszorus írónk, dr. Perisics Zoltán v. főjegyző, Reitter Oszkár rendőrkapitány, Annau Ádám m. kir. honvédszázados, dr. Stassik Ferenc ügyvéd, dr. Brájjer Lajos szerkesztő, Bielek Antal árvászéki ülnök, Beller István megyei alügyész, Zaka Gyula, Herr Odön, Csintalan Pál, Harzer József, Voggenhuber Oszkár, Edelmann Ottó, Pakos János, Schultheisz Vince, Bartha György főgym. tanárok, Nagy István és Szentiványi kegyesrendi papnövédek.

— **Jókai nem völegény.** Az egyik fővárosi esti lap nyomán mi is megirtuk azt az országos feltűnést keltő hírt, hogy Jókai Mór völegény. A költő menyasszonya e forrás szerint Nagy (Grosz) Bella fiatal drámai színésznő, aki Jókai prologusával nagy sikert aratott a Petőfi-ünnep alkalmával a Fővárosi Nyári Szinkörben s azóta a Vigszínház művészeinek sorába emelkedett a még egészen fiatal hölgy, a ki csak néhány hó előtt hagyta el a színészkisiskolát. Most megcáfolja ezt a jegyváltást a Magyar Hírlap s egyben azt is kijelenti, hogy a cáfolat közzétételére a legilletékesebb helyről kapott felhatalmazást.

— **Meglopták Laukát.** Ne tessék a dolgot félreérteni. Nem az öreg poéta gyűrűit, óráit, láncait és egyéb ékszereit vitték el, melyekkel ő mostanában is bőven rendelkezik, hanem egy versét lopta el valami Fürst Ignác nevű kőkler, sőt ki is nyomatta. A veterán költő a következőkben felel az irodalmi tolvajnak:

Nagyságos Fürst Ignác, bűvész, hypnograph és a villanyozó-gép tulajdonosának.

Örömmel olvastam, hogy Ön ilyen című munkájával: „Egy komédiás bemutatja magát a falu népének“, kiváló szavallatával és a kinyomatott munkának elárúsításával meglehetősen anyagihaszont tett szert. En az ily kiváló művészeket nagyon szeretem, de különben is jó szívem meg nem engedné, hogy kiérdemelt hasznából legcsekélyebb részt eltulajdonítsak. Miután azonban én ezen meglehetősen sikert aratott verset 40 évvel ezelőtt irtam, amit mindenki tud, sőt összegyűjtött verseim közt is megjelent, csak arra kérem, hogy a legközelebbi lapok valamelyikében tulajdonjogomat elismerje. A többire nézve megengedem, hogy versemet ne csak szavallhassa, hanem amint azt kinyomatta árulhassa is.

Nagybecskerek, 1899. évi augusztus 28-án.
Lauka Gusztáv.

— **Jókai Mór a Kovács-féle gyűjtésről.** Jókai Mór, aki megható és hálára kötelező módon érdeklődik a mozgalom iránt, a melyet E. Kovács Gyula elhunyt alkalmából indítottunk, — aug. 20-iki kelettel hosszabb levelet intézett Feilitzsch Arthur báróhoz. A koszorus író ebben a levélben nyilatkozik a megindított gyűjtésről, többek között ezeket mondván:

„Engedje meg, hogy észrevételeimet őszintén előadjam a Kovács Gyula árváinak érdekében tervezett actióra. Tapasztalataim után beszélek. Nagy hiba őszintén be nem vallani a közönség előtt, hogy a nagyérdemű művész oly helyzetben hagyta hátra a családját, melyben

puskaporfüstös ábrázattal, mintha diadalmas ütközetből tért volna meg. Elpufogatott vagy félfont puskaport s most sóvár szemekkel nézgeti a fűre kitergetett fogolyhulla tömeget.

Ahogy ott csöndben falatozunk, megint mindenfelől halljuk a csikorgó csirregést. A szétszórt csapatok vezetői keresik a családtagokat, amik felelgetnek is ki közelről, ki távolabbról. Mire a nap lemegy egészen, a még élők bizonyára együtt lesznek már.

Ezen közben a kadét hirtelen a puskához kap és céloz egyenesen fölfelé az árokparton. Hát jó szeme van a gyermeknek! Vagy harminc lépésnyire egy vén róka somfordál ki az erdőből a makkrakás felé. Lompos farkát lombán huzza a pázsiton, óvatosan lépked, meg-megáll, hallgatja a hivatógó fogoly-csicsergést és ravasz, sunyi pózával fordul a hang irányába, szeretne magának vacsorára valót összeszedni a sebesült foglyokból. Epen az árokparton akar leereszkedni, mikor eldördül a kadét puskája.

— Bravo! kiáltja Dani bácsi és nyomban megbocsátja a Lord bundájába tévedt serétszemeket; a kadét kivételképpen talált s a róka nagy bukfencel dögölten vágódik az árokba.

A boldog puskás fel is ugrik, hogy odarohanjon, — de az öreg elkapja a kabátját.

— Szerencsétlen! ne menj közel hozzá.

— Hiszen már nem mozog! — mondja naivul a kadét.

— Nem ám, de mozog az a millió apró ugránczó állat a bundájában! Rókához, ha nyáron közel megy, utohozzat vakarózol, — azt mondja az álmoskönyv. Ellenben még egyet belelőhetesz, nehogy idő előtt feltámadjon a vén rabló.

Még ez a lövés is jól esett a kadétnak, akit ez a siker egészen megvigasztalt a délutáni kudarcért.
Várkonyi Dezső.

annak felsegítése a hazai közönség kötelessége. Még nagyobb hiba a tervezett segélygyűjtést más cím alá rejtegetni. Nincs abban semmi szégyen, hogy egy művész nem hágy maga után vagyont, csak dicsőséget. Hisz a magyar művészetnek nincs aranybányája.

... Előre látom, hogyha mellszoborra és könyvre gyűjtünk, annyi sem fog összegyülni, a mennyi a szobrász, nyomdász számláját fedezze. Mig ellenben, ha világosan megmondjuk, hogy kell az elhunyt művész árvaainak szerény ellátására legalább tizenkét ezer forint, hivatkozunk a közönség hazafui érzelmére, az elhunyt művész tragikus halálára, ki a szabadsághősök sirján, hivatása legmagasztosabb teljesítésében halt meg: ezt megérti mindenki s tudja, hogy mivel rója le a kegyelet adóját.

En tehát nagyon ajánlom a gyűjtést egész őszintén a hátrahagyott árva felsegítésére megindítani. . . Egyébiránt részemről minden tekintetben késznek nyilatkozom minden rám bízott feladatot készséggel teljesíteni!

Jókai Mór ezenkívül ismételtlen fölajánlja, hogy személyesen fog gyűjteni és E. Kovács Gyula családjának más módon is segítségére lesz.

A gyűjtő-bizottság tegnap délben ülést tartott, melyen Feilitzsch báró bemutatta Jókai Mór levelét. A bizottság meleg köszönettel fogadta a koszorus író hasznos, jó tanácsait és a levélben foglaltak értelmében új alapra fekteti a gyűjtést. Már a legközelebbi napokban új gyűjtőkkel fogja a bizottság kicserélni az eddig kibocsátott felhívásokat.

— **Orvos-választás.** Oroszlamoson a napokban töltötték be választás utján az ottani körorvosi állást Szavazottöbbséggel Dr. Máthé Lászlót választották meg. A választást alaki hibák miatt, úgy halljuk, többen megfélembtezték.

— **Köszönetnyilvánítás.** „A Nagybecskereki Polgári Dalárda“ elnöksége kötelességének tartja mindazon hölgyeknek és uraknak a kik f. é. augusztus hó 20 án az árvaház-ünnepélyen buzgólkodtak és úgy az anyagi mint az erkölcsi sikerhez fáradszathatlanul közreműködtek, leghálásabb köszönetet mondani; és pedig a következő hölgyeknek: Szöllőssy Károlyné, Wancsekne (Bécsből), Pfeiffer Tivadarné urnőknak, Boleszni Ida, Lócz Eva, Mann Erzs, Engel Ilona, Albrecht Magda, Weibl Katica, Korényi Teréz, Frank Ilona kisasszonyoknak. A pénztári bizottságban buzgólkodtak Opolcz Lajos, Nikel István és Weiserschan Péter urak, a lövöldénél Baaden J. L., Póthy Ferenc, Broschkó Ede és Szepessy Titusz urak, továbbá köszönetet mond Baaden J. L. Andel Károly, Andel B. uraknak, a kik a lövöldé részére értékes tárgyakat ajándékoztak és Ujvári Adolf urnak az ingyenes deszka kölcsönzéseért, Grünbaum Arnold urnak az estélyen való szives közreműködésért és kitűnő zongorajátékáért, nemkülönben Nocker János urnak az est sikere körül szerzett kiváló érdemeiért, egyuttal Broschkó Ede urnak a zongora ingyenes átengedéseért.

— **Defaulterek.** A Magyar lovaregylet kitiltotta az összes felügyelete alatt álló pályákról Boros Jenőt, dr. Russo Ernőt, mert fogadási tartozásait nem fizették ki.

— **Apróságok.** A cselédszerzőnél. Umó: Hol szolgált már eddig?

Szakácsné: Mutassa meg kérem nekem a címtárt s én majd megjelölöm azokat a helyeket — a hol még nem szolgáltam.

Egy ur (a ki bélszin filett rendelt): Rettenetes! Ebben a vendéglőben nemcsak a külszin, de még a bélszin is csali!

— **Az új szeszadók.** Szeptember 1-én életbelép a „szeszadóról“, valamint a szesztermeléssel együttesen készített sajtolt élesztőnek megadóztatásáról alkotott 1899. évi XX. törvénycikk, melynek végrehajtása tárgyában a minap bocsátotta ki a pénzügyminiszter a szükséges utasításokat. Ebben a törvényben és miniszteri rendeletekben, továbbá a fogyasztási adó alá eső szeszfűzők által egy-egy termelési időszak alatt a kisebbik adótétel mellett termelhető alkoholt mennyiségnek felosztásáról szóló s ugyancsak szeptember 1-én életbelépő 1899. évi XXII. törvénycikkben valamint az 1900. január 1-én életbelépő 1899. évi XXIV. törvénycikkben, mely az égetett szesz folyadék után fizetendő szeszadópótlékról és a szeszforgalmi adó megszüntetéséről intézkedik, — ezekben van lefektetve a szeszfogyasztási adónak végleges rendezése. Az állami italmérési jövedékről alkotott s 1900. évi január hó 1-én életbelépő törvénycikk mellett a szeszfogyasztás megadóztatásának s az ezzel kapcsolatos intézkedéseknek új rendszere az, mely az összes kiegyezési törvények közt legközelebből érinti a kereskedőket, ama kereskedők nagy számánál fogva, akik foglalkoznak a szesznek és égetett szesz italoknak forgalomba hozásával s elárulásával. Ezért felette fontos, az egész hazai

kereskedelemlre nézve a közelgő szeptember 1-je határidő. A szeszadótörvény tudvalevően nem emeli a szesz adóját, a termelési adó megmarad hektoliterfokonként 35 kr., a fogyasztási adó pedig 35, illetve 45 kr. Az adórendszer is változatlan marad alapjában. Mindazonáltal lényeges s a szeszkereskedelemlre is kiható új intézkedések is vannak a törvényben s a rendeletekben. Ez intézkedések olyanok, hogy a szeszkontingens megszorítása következtében biztosra vehető, hogy a szesz ára emelkedni fog, ami a szesz-ipar helyzetét kétségkívül javítaná, mig viszont azért jelentős a szesz elárulásával foglalkozó kereskedők szempontjából, mert ezeknek számolniuk kell azzal a körülménnyel, hogy tizletükbe ezentul nagyobb tökélet kénytelenekek befektetni, holott előre látható, hogy a drágább szesz fogyasztása kisebb lesz mint volt az olcsó

— **Kőművesből milliomos.** A szerencse néha oly szeszélyes, hogy két marokkal szór egyszerre. De csak nagy ritkán. Annál szenzációsabb az az eset, mely egy temesvári szegény kőművest most ért. Rózsay János az a boldog halandó, a ki tegnap mint szegény kőműves napzamos fekiüdt le és mikor ma fölébredt, kerek egy millió vagyona volt. A most legboldogabb család a gyárvárosi buziási uton lakik. Tegnap délelőtt jött a levélhordó. Az asszony hamarában nem tudta, mit szóljon. Levelet nagy ritkán kapnak. Hát még ajánlottat..

— En vagyok a hites felesége — mondta és körülállták már gyermekei — majd átveszem.

— Nem adhatom — felelte a levélhordó — csak az ura sajátkezüleg irhatja alá.

— Nincs itthon. Munkában van az Erzsébetvárosban és elmondta, hogy hol dolgozik.

A levél nemokára Rózsay kezében volt. A pallér magyarázta meg tartalmát Rózsaynak, a ki azért tovább kalapált. Csak annyit jegyzett meg:

— Szép a mostoha nővéremtől, hogy rám gondolt.

Az örökség ugyanis mostoha nővérétől maradt rá, aki Brüsszelben egy gyárosnak az özvegye, Speier Hedvig a neve.

Rózsay, böszörményi születési, de régóta van már Temesvárott. Itt is vette Tiegler Rozáliát, temesvári leányt. Mikor onnan hazulról elkerült, a mostoha nővére Bécsben ment lakni egyik rokonához. Itt ismerkedett meg Speier akkor még kereskedővel, aki beléje szeretett, elvette a magyar leányt és később egy millió vagyont hagyott reá. A milliomos özvegy most halt meg és mert más rokon nem volt, mint mostoha testvére, rá maradt a csinos összeg.

Rózsay a levelet az ingébe csuszattatta és tovább dolgozott.

— Aztán mit csinál most? — kérdezte tőle a pallér.

— Hát holnap reggel utnak indulok az örökségért.

— És aztán?

— Aztán építek magamnak is egy házat. Eleget építettem már másnak.

TÁVIRATOK.

Arany János emlékünnepe.

Budapest, aug. 28. (A „Torontál“ ered távirata.) Nagy-Szalonta város közönsége tegnap fényesen ülte meg, nagy szü-löttje, Arany János emlékünnepe, az „Arany-emlékszoba“ megnyitása által. Az ünnepélyen képviselve volt a m. tudományos Akadémia, a Kisfaludy- és Petőfi-társaság és az ország több irodalmi és közművelődési egylete. Az emlékbeszédet nagy hatással Rádli Ödön, a nagyváradi Szigligeti társaság elnöke tartotta. Az ünnepély után megtekintették az Arany-szobákat.

Uj vasut.

Budapest, aug. 28. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A kereskedelmi miniszter a körmend—németujvárosi vasut műtanrendőri bejárását e hó 31-ére tűzte ki.

A párisi események.

Budapest, augusztus 28. (A „Torontál“ ered. táv.) Mint Párisból jelentik, a tegnapi nap nyugodtan folyt le. A kormány elhatározta, hogy bírói eljárás indít mindazon lapok ellen, melyek az utóbbi időben rendezavarásra izgattak, valamint azon lapok ellen is, melyek Dreyfus nevével misztifikációt követtek el.

A revizió.

Budapest, aug. 28. (A „Torontál“ ered távirata.) Rennesből jelentik: A hadi törvényszék mai tárgyalásán Javal rajzoló folytatja tanuvallomását, melyben pontról-pontra cáfolgatja a Bartillon által felhozott vádak. A következő tanu Bernard bányamérnök, ki szintén megcáfolja Bertillon vallomását. Utána Teyssonniére irázzszakértő került sorra.

Du Paty vallomása.

Budapest, aug. 28. (A „Torontál“ ered távirata.) Párisból telegrafálják: A „Lanterne“ egyik munkatársa, ki beszélgetést folytatott Du Paty De Clam-mal, azt írja, hogy Du Paty most vallomásának összeállításával van elfoglalva. Ő nem törődik azzal, hogy kinek válik javára vallomása, csak a teljes igazságot akarja abban elmondani.

Guérin.

Budapest, aug. 28. (A „Torontál“ ered távirata.) Párisból jelentik, hogy Guérin rue Chabroli várában egész éjjel nyugalom uralkodott. Azt mondják, hogy az ostromlottak házában állítólag még csak két zsák burgonyából álló élelem van.

Határidő-üzet.

Budapest, aug. 28. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában az árak változatlanok. Kötöttet:

Buza októberre	8.33— 8.34
Buza 1900 áprilisra	8.65— 8.66
Rozs októberre	6.62— 6.63
Zab októberre	5.27— 5.28
Tengeri augusztusra	4.82— 4.83
Tengeri 1900 májusra	5.00— 5.01
Repcse augusztusra	11.80—11.90

Szerkesztői üzenetek.

Előfizető. On panaszkodik, hogy a társadalmat nagyon is igénybe veszik. Lássá a kalabriás még jobban igénybe veszi az embereket s mégsem panaszkodnak. Még a tartli ellen sem szólalnak fel.

H. J. A kérdezett népdal így hangzik:

Mért is szerettek oly nagyon tégedet,
Mikor tudom, hogy nem szeretsz engemet,
Megpróbáltam, de nem tudlak feledni,
Hanem mindig jobban-jobban szeretni.

Ne is szeress, soh' se szeress engemet,
Légy te boldog, add másnak a szivedet,
Az enyémét repossze meg a bánat,
Csak feledni téged, azt ne kívánjad.

Ha majd kiteritnek az udvarra,
S kivisznek a legutolsó utamra,
Akkor egy köny, csak egy legyen szemedben,
S oly könnyű lesz pihenni a sírkertben.

Kiváncsi. Sorsjegyeit nem huzták ki.

Nem közölhetők: „Rejtelmes szerelem“, „A pici kacsó“, „Nirvana és a tulvilág“.

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becsckerekre, illetve Nagy-Becsckerekről.

Érvényes 1899. május hó 1-től.

Erkezik:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:

Temesvár felől: délelőtt 11.38, délután 5.36, éjjel 10.29.
Pancsova felől: délelőtt 10.33, délután 5.58.

Zsombolya, Alibunár és Versecz felől: reggel 8.49, éjjel 10.29.

Zsombolya felől: (keskenyvágányu pályaudvar) délelőtt 10.45, este 6.27, éjjel 10.21.

Csősztelek felől: reggel 6.24, (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)

b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarra:
Budapest, Nagy-Kikinda felől: reggel 7.52, délután 4.45, éjjel 10.22.

Indul:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:

Temesvár felé: éjjel 3.00, délelőtt 10.00, délután 4.31
Pancsova felé: reggel 8.02, este 6.20.

Alibunár és Zsombolya felé: reggel 3.00, délután 4.31.
Versecz felé: reggel 6.15, délután 4.31.

Zsombolya felé: (keskenyvágányu pályaudvar) reggel 5.05, délután 2.00, este 7.05.

Csősztelek felé: éjjel 2.50 (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)

b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarról:
Budapest, Nagy-Kikinda felé: reggel 5.45, délelőtt 11.49, este 7.05.

VASUT-ÜGY.

110412/99. szám. Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére a jövő 1900. évben, illetőleg 1902. év végéig a III. osztályú személykocsikban és ajtók elé való ságyékényekből felmerülő tényleges szükségletnek szállítását biztosítani kívánván, erre ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A kiírás tárgyát képező cikkeket előtűntető jegyzék, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításokra vonatkozó részletes módok és valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési (A. V.) szakosztályánál (Budapest, Andrásy ut 73. sz. II. emelet 43. ajtó sz.) kaphatók.

A szabályszerűen kiállított ivenkint egy koronás magy. kir. okmánybéllyel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb folyó évi szeptember hó 12-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak igazgatóságának anyag és leltár beszerzési szakosztályában átadandók, illetőleg posta útján oda küldendők és a boríték ezen külcimmal látandó el:

„Ajánlat 110412/99. számhoz.”

Bánatpénzül az ajánlott áru értékének 5%-ka legkésőbb 1899. évi szeptember hó 11-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak főpénztáránál letendő.

Később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és a részletes módokat betartása mellett állítanak ki, végre azok, melyek után nem tétetett le az előírt bánatpénz, nem vétetnek figyelembe.

Budapest, 1899. július hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjazatik.)

HIRDETÉSEK.

6729. tlkvi szám 1899.

771-1.1

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Maugsch Albert ügyvéd nagybecskereki lakos végrehajthatónak özv. Kelemen szül. Pányi Mária nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 12 frt 65 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést s a végrehajtási törvény 166. §. alapján Porta János klekki lakosnak 30 frt tőke s jár. erejéig bekebelezett végrehajtási zálogjogára vonatkozóan ezen árveréshez lendő csatlakozását elrendelte.

Ennek folytán jelenleg a kiskoru Kelemen Mária és Kelemen Verona tulajdonát képező, a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Nagybecskerek városi 81. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. 145. hrsz. és 80. ö. i. sz. ház és 110 □-öl területű beltelek 1340 frt és a nagybecskereki 4879. sz. tjkvben A. + 1. sorsz. 5783. hrsz. a. 1299 □-öl területű pótkert 180 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-c. 156. §. értelmében egészen 1899. évi szeptember hó 12-ik (tizenkettedik) napjának délelőtti 10 óráig ezen kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni

1. Az árverés által a nagybecskereki 81. sz. tjkvben C. 6. és 7. alatt ifj. Kelemen József és neje Kelemen Anna javára a 145. hrsz. egész ház és beltelekre bekebelezett egy szoba és a padlás használatából álló szolgálmi jog és C. 17. alatt

az özvegy Kelemen Mária javára a jelzett beltelek felére bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog: valamint a nagybecskereki 4879. sz. tjkvben C. 1. alatt özv. Kelemen Mária javára az 5783. hrsz. ingatlan felére bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog nem érintetik, a mennyiben azonban a nagybecskereki 81. sz. tjkvben foglalt 145. hrsz. beltelekért a jelzett szolgálmi jogok fentartásával 2000 frt vételár sem éretnek el, abban az esetben az ezen ingatlanra vonatkozó árverés az 1881. évi LX. t.-c. 163. §. értelmében hatálytalanná válik s a jelzett 145. hrsz. 80. ö. i. sz. ház és beltelek a C. 6. és 7. alatt bekebelezett szolgálmi joggal, de a C. 17. alatt bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog fentartása nélkül a kitűzött napon újabban elárvereztetik.

2. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

3. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 134 frt és 18 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig. m. rendelet 8. §. jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi irattárában és a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, a kir. törvényszék, mint tlknyvi hatóságnál, 1899. évi június hó 27-én.

Dr. Selymessy,
kir. törvényszéki bíró.

6387. szám 1899.

757-3.3

Pályázati hirdetmény.

Pészak községében megüresedett és 400 frt évi fizetéssel rendszeresített **községi segédjegyzői állásra** pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűleg felszerelt folyamodványukat **folyó évi szeptember hó 15-ig** hozzám benyújtsák be

Perjámoson, 1899. augusztus hó 22-én.

Gyertyánffy s. k.,
főszolgabíró.

Torontálvármegye zombolyai járás főszolgabírája.

9135. szám. 1899.

768-3.2

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye zombolyai járásába bekebelezett Zombolya községben lemondás folytán megüresedett és évi 600 frt fizetés, valamint 120 frt laktérrel javadalmazott **1-ső segédjegyzői állás** betöltendő lévén, felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítésüket és eddigi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **folyó évi szeptember hó 15-ig** hozzám benyújtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelembe nem veszem.

Zombolyán, 1899. évi augusztus hó 25-én.

Fóris József,
főszolgabíró.

7043. tlkv. szám 1899.

770-1.1

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szepesi XVI. városi takarékpénztár végrehajthatónak Odarsity Dragity kumáni lakos végrehajtást szenvedő elleni 35 frt 79 kr. iránti végrehajtási ügyében a területen levő Kumán község határában fekvő következő ingatlanok:

1. a kumáni 286 sz. tjkvben A. I. C (520-521) hrsz. 265 öisz. ház és beltelek 211 frt;

2. az u. a. sz. tjkvben A. II. 1883., 2170., 3827. és (3918-3919.) hrsz. a. foglalt 8 hold szántó 911 frt;

3. az u. a. sz. tjkvben A. + 4657. hrsz. a. foglalt 1000 □-öl szőlő 118 frt kikiáltási árban a kincstár által bejelentett tulajdoni igény sérelme nélkül a C. 10-11 a. Fancsics Dina és Stevanko javára bekebelezett szolgálmi jog fentartásával, azzal, hogy a mennyiben az elért vételár a szolgálmi jogot megelőző elsőbbséggel bekebelezett és ezennel 1100 frt-ban meghatározott követelést nem fedezné, az árverés hatálytalanná válik és az ingatlanok nyomban, **1899. évi szeptember hó 14-ik napján d. e. II órákor** Kumán községében árverés alá fognak bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én kelt 3333. szám a. Igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt 2 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírótlkvi irattárában és Kumán község előljárási irattáránál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbírótlkvi telekkönyvi hatóságánál, 1899. évi június hó 28-ik napján.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

Egy községi irnok

Gyertyámos községénél 25 frt havi fizetéssel azonnal alkalmazást nyer.

Kérvények Gyertyámos község előljárási irnokhoz intézendők.

Gyertyámoson, 1899. évi augusztus hó 23-án.

Gesztessy László, Diener Márton,
községi jegyző. 756-3.3 községi bíró.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezetének Nagybecskereki Fiókraktára Bégapart.

Ajánljuk: a legfontosabb védekező eszközöket a szőlőpusztítás megakadályozására a

V. Vermorel Villefranche-i

világhírű cég gyártmányait, melyek kizárólagos képviselői vagyunk Magyarországra. S miután silány utazatok is vannak ily elnevezés alatt forgalomban, óva intjük a gazdaközönséget a beszerzésnél erre figyelemmel lenni.

Aussigi I-a Rézgálicz

jegecsekben, vegyítiszta, a peronospora elleni védekezésre a leghatásosabb szer.

Megrendelések és egyéb kérdések a Torontálmegyei gazdasági egyesület titkári hivatalához intézendők.

Nyomatott Pleits Fer. Pál kiadónál, Nagybecskereken.

Továbbá szavatolt elsőrendű minőségben: gépelejek, kocsal- és szerszám: enőcsők, fertőtlenítő és teltő szerek, gabona- és gyapju-zsákok, kötél-árúk, szalonna, zair, kőszén, műtrágyák stb.

Adriance, Platt & Co. Poughkeepsie, New-York,

Amerikai gépgyárosok fűkaszázó, marokrakó és kévekető aratógépeit, melyekről a legjobb bizonyítványok állnak rendelkezésünkre. Ekéket, gabonarostákat és minden egyéb gazdasági gépeket.

A V. Vermorel eredeti szőlővédekező eszközeinek ismertetését és szövetkezeti „Üzleti Érteitőnköt” kívánatra bérmentve megküldjük.

